

for at faae en sidste Afstemning, jo maa vide, at det slet ikke er den sidste Afstemning. Den sidste Afstemning er Spørgsmaalet om Lovens endelige Vedtagelse, og naar nu Lovforslaget foreligger — jeg har ikke; Noget imod, at det ærede Medlem betvivler mine Meningsfællers Tilslutning — vil jeg anse det som givet, at hvis § 68 er udstemt, og dette Forslag forkastet, saa foreligger jo Lovforslaget til Slut, hvor det ganske kan overlades de Herrer, om de ville stemme for Søværnsloven eller ei. Det er den sidste Afstemning. Behage de saa at vedtage Loven, nu vel; Enhver maa jo stemme paa sit Ansvar. Forsvrigt vil jeg erkende, at der er denne solidariske Ansvarlighed mellem mine nærmeste Meningsfæller og mig i dette Punkt. Det maa ikke undre det ærede Medlem, om jeg efter mine Sagttagelser i denne Samling kunde uden nogenfomhelst Aelse, men blot ifølge Sagens Natur tænke mig, at vi under en noget anden Form kunde faae en Sammentoblingsparagraf, og naar vi Kloften 4, for at sætte et Klokkeslet, stemme imod en Sammentoblingsparagraf, vil han dog ikke vente, at vi skulle være saaledes bestafne, at vi en halv Time efter stemme for en anden Sammentoblingsparagraf. Det er dette Princip, vi have erklæret os enige imod, i hvilken Skikkelse det end maatte fremkomme, og dertil henholder sig min Erklæring.

Marineministeren (Ravn): Jeg kan efter den fuldstændige Forklaring, som den ærede Ordfører har givet af de fleste Ændringsforslag, fatte mig meget kort. I det jeg springer de Ændringsforslag over, som ere af hel formel Natur, som enten indeholde Sprogrettelser eller Redaktionsrettelser, kommer jeg først til Ændringsforslaget under Nr. 2, som angaar Gjenindkaldelsen af 3die Aargangs Lægsrulleartillerister. Da den ærede Ordfører allerede har angivet de Grunde, der talte for Vedtagelsen af denne Paragraf, skal jeg blot sige dertil den Bemærkning, at, naar det oftere siges, at denne Gjenindkaldelse er Noget, som man ikke har kunnet gaa med til, fordi det i Praxis har vist sig, at den ikke behøves, saa kan jeg aldeles ikke erkjende Rigtigheden deraf. En Prøve paa, om den behøves eller ikke, vilde man først faae, naar man indkaldte Mandskabet og havde set, hvorvidt de ældre Aargange havde bevaret den fornødne Dygtighed; men en saadan Prøve har man ikke kunnet anstille. Jeg maa lægge megen Vægt paa denne Paragraf; men da dens Gjenoptagelse kun er tiltraadt af et Mindretal, har jeg ganske sikkert ikke meget at sige om at faae den vedtaget. Til samme Paragraf er der af et andet Mindretal stillet et Ændringsforslag, hvorved Gjenindkaldelse skulde finde Sted, men indskrænkes til 15 Dage istedetfor 30. Naar dette Ændringsforslag ikke var knyttet til andre Ændringsforslag,

kunne det altid være bedre end Intet, men da det er knyttet til Ændringsforslaget under Nr. 5, som jeg anser for aldeles uantageligt, saa vil jeg heller ikke kunne tiltræde Ændringsforslaget til Nr. 2. Det Mindretal, for hvilket det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) er Talsmand, har gjenoptaget det Forslag, som det havde stillet til 2den Behandling om en væsentlig Nedsættelse i Spødrustningen, og dermed altsaa i Mandskabets sømandsmæssige Uddannelse. Jeg har det Haab, et Haab, som kan være begrundet, efter hvad jeg har hørt udtale af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Solstein-Ledreborg), at dette Forslag ikke vil blive vedtaget. Jeg maa ganske slutte mig til, hvad dette ærede Medlem sagde ved 2den Behandling, nemlig, at skal vort Forsvar tilfjøs have Noget at betyde, er det nødvendigt at faae Mandskabet og Befalingsmand paa Flaaden saaledes øvede, at de blive en eventuel Modstander fuldstændig jevnbyrdige. Det kan jeg som sagt aldeles slutte mig til, og en saadan Dvælse ville de efter min fulde Overbevisning ikke faae efter det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Ifølge den nuværende Lov kunne vi indkalde 700 Mand af det Lægsrullemandskab, som er dygtigt til egentlig Krigstjeneste. Man ansaa det i 1868, da den nuværende Lov gaves, for nødvendigt, for at disse 700 Mand tilligemed de andre Folk, der skulde øves, kunde faae en tilstrækkelig Dvælse, at have en Udrustning, der i Omfang svarede til Skibsbesætninger af 1200 Mand i 6 Maaned. Nu er det Hele, der indeholdes i Lovforslaget, som det nu foreligger, det, at der med den større Indkaldelse af 900 Mand istedetfor 700 Mand gives en Spødrustning af akkurat samme Omfang, som er bestemt i den gjældende Lov, nemlig en Udrustning, som svarer til Besætninger af 1200 Mand i 6 Maaned, altsaa mindre, end man ansaa nødvendigt i 1868. At gaa under et saadant Minimum, som i det Højeste vil give hver Mand den Dvælse, som de have havt i de senere Aar, og som i Omfang ingenlunde har svaret til den gjældende Lovs Bestemmelser, vil jeg anse for at være aldeles uforvarsligt. Jeg nævnte før Ændringsforslaget under Nr. 6; det gaar i visse Henseender ikke lidt videre med Hensyn til Indskrænkningen, end Ændringsforslaget under Nr. 5, som er det, der forelaa ved 2den Behandling. Der er saaledes foreslaaet, at det Mandskab, som skal blive til Tjeneste iland, maa efter den første Uddannelse kun blive saa længe inde, at det sammen med den første Uddannelse, som i Reglen varer 2 Maaned, kun er inde i Alt i 5 Maaned. Det vil have meget væsentlige Følger, som vil gjøre det illusorisk, at der bliver indkaldt et større Lægsrullemandskab til Flaaden. Der benyttes nemlig til Orlogsværftets Bevogtning 70 Mand